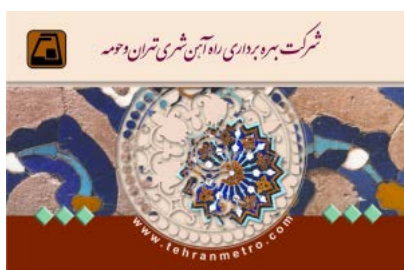

تر و تمیز بودن!

۲. یک صفر حذف کنیم؟! دو صفر حذف کنیم؟! سه صفر حذف کنیم؟! یا اصلا عمری است می نویسیم ریال، می خوانیم تومان. از امروز بنویسیم تومان، بخوانیم ریال.

۱. چند هفته‌ای بود در این تهرانی که گفته‌اند، امسال یک روز هم هوای پاک نخواهد داشت هنگام استفاده از پدیده‌ای به نام مترو- که قرار است درمانی باشد برای دردهای کلانشهرها! - به درب‌های اصطلاحاً اتوماتیک ورود و خروج ایستگاه‌هایش توجه می‌کردم. برای استفاده از مترو ۲ دسته بلیط داریم: مقوایی و هوشمند! این دسته‌بندی روایت من است از مکانیزم شناسایی بلیط‌ها توسط درب‌ها! ماجرای جالبی که در این مشاهده‌های اتفاقی من چند مرتبه‌ای رخ داد: رفتار تکراری برخی از مسافران بود! آن‌ها که از کارت‌های مغناطیسی یا همان مقوایی‌ها استفاده می‌کنند هنگام خروج دست خودشان را چه حاوی کارت مغناطیسی باشد چه نباشد به بخش شناساگر کارت‌های اعتباری هوشمند نزدیک می‌کنند! یعنی تصورشان این است که با انجام این کار درب خروج باز می‌شود.

۳. بین سال‌های ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۳ سیستم جمع‌آوری کرایه‌ی خودکار (Automated Fare Collection System) توسط کمپانی استرالیایی ERG (سابقاً AES) توسعه پیدا کرد. سیستمی که ایده‌اش به کارگیری نوارهای مغناطیسی برای ثبت اطلاعات روی کارت‌های مقوایی و پلاستیکی می‌باشد.

۴. وقتی به فردای نزدیک این درب‌های اتوماتیک نصب شده در مترو فکر می‌کنی، وضعیت تر و تمیزتری خواهیم داشت. یعنی دیگر لازم نیست برای خروج از مترو اقدامی انجام داد! کافی است شما از منطقه‌ی مشخص شده‌ی عبور کنید تا خود به خود مبلغ مسافت طی شده‌ی شما از تنها کارت اعتباری که در جیب کت یا کیف دستی شما وجود دارد به حساب شرکت راه‌آهن شهری تهران و حومه واریز شود.

سیدعلیرضا کاشی‌زاد
عضوگروه تخصصی TRIZ موسسه مطالعات نوآوری و فناوری ایران
kashizad@iiits.org

۵. ضمن یادآوری این نکته که هر تر و تمیز شدنی در سیستم‌های تکنولوژیک می‌تواند بزند جای دیگری را خراب کند مثلاً سلامت ما را؛ کلیدواژه‌ی این یادداشت ابزار تحلیلی پیرایش TRIZ بود.